

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Tarım ve Orman Bakanı Sayın İbrahim YUMAKLI tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

YANAN SADECE ORMANLAR DEĞİL, VİCDANLARDIR!

Ülkemizin dört bir yanında orman yangınları birer cehennem ateşi gibi toprağı kavuruyor, gökyüzünü kara dumanlara boğuyor. Ağaçlar, hayvanlar, canlı yaşamı... Hepsi bir anda yok olup gidiyor. Fakat ne yazık ki yanan yalnızca ormanlarımız değil. Emek, alın teri, adalet duygusu, vicdan da kül oluyor bu yangınlarla birlikte. AK Parti iktidarının yıllardır sürdürdüğü liyakatsiz, ihmalkâr ve Milletten kopuk politikaları bugün bu felaketlerin başlıca sebebidir.

Yangınlara müdahale eden kahraman orman işçilerimiz, adeta köle gibi çalıştırılıyor. Bu insanlar gece gündüz, haftanın yedi günü görevde. Resmiyette “gönüllü” gösteriliyorlar ama fiilen zorunlu çalıştırılıyorlar. Sabah 5’te dağa-ormana çalışmaya çıkıyorlar, ardından yangına koşuyorlar. Aralıksız çalışıyor, angarya işlerde eziliyor, psikolojik olarak tükeniyorlar. Eşleri, çocukları perişan. Bu düzen, açıkça insanlık dışı bir sömürü düzenidir.

Bir orman işçisinin feryadı şöyle yükseliyor:

“İş yerinde kaldığımız sürede, mesai bitiminden sonra akşam 20.00’ye kadar olan 3 saatlik çalışmanın ücreti ödeniyor. Ancak 20.00’den sabah 08.00’e kadar geçen süre ‘gönüllü nöbet’ olarak gösteriliyor. Ama gerçek bu değil... O saatlerde de mecburen görev başında tutuluyoruz.”

İşte bu cümleler, sadece bir kişinin değil, binlerce orman emekçisinin ortak gerçeğidir. Onlar, dağın başında, ateşin ortasında, ölümle burun buruna çalışırlar. Yangını söndürür, can kurtarır, sonra dönerler... Ama dinlenmeye değil, tören çadırı kurmaya, masa taşımaya, protokol hazırlamaya.

Çünkü sistem onları yalnızca çalışacak birer beden olarak görür. Kahramanlıkları, şehitlikleri dillerden düşmez ama yaşarken insanca bir muameleyi çok görürler.

Bu nasıl bir vicdansızlıktır?

Bir insan hem yangının ortasında can verecek kadar değerli, hem de törenin arka plan işlerinde sömürülecek kadar değersiz olabilir mi?

Devletin, emekçisine reva gördüğü bu düzen ne hakkaniyetlidir ne de insanidir.

Bu insanlar yalnızca ormanı değil, bu Ülkenin vicdanını da ayakta tutuyor. Ama o vicdan, sistemli bir sessizlikle günden güne tüketiliyor. Ve biz, susarsak, bu sessizliğe ortak oluruz.

Ve bu insanlar hâlâ 2024'ün maaşıyla çalıştırılıyor! Aylardır süren pazarlıklardan çıkan sonuç: Koca bir hiç! Bir avuç insana üç kuruşu çok gören iktidar, yandaş müteahhitlere milyarları nasıl akıtıyor peki? Yandaş vakıflara, lüks araçlara, israfa para var da orman işçisine, yangın uçağına neden yok?

Asıl sorulması gereken budur: Türkiye'nin dört bir yanı yanarken, neden hâlâ yeterli sayıda yangın söndürme uçağıımız yok?

İlgili olması gereken tüm ilgisizler ekran başından ahkâm keserken, sahada emekçinin teri kuruyor. Bu İktidar, yıllardır felaketlerin ardından önlem almakta hep geç kalıyor. Çünkü bu İktidarın önceliği Millet değil; sermaye, yandaş, gösteriş.

Orman işçileri, bu Ülkenin isimsiz kahramanlarıdır.

Onlar sayesinde yangınlar söndürülüyor, ormanlar yeniden hayat buluyor. Ama o kahramanlar açlık sınırında, yoksulluk kısıracında, psikolojik çöküntü içinde ayakta durmaya çalışıyor. Ve siz, bu düzenin mimarları, onların maaşını artırmaya dahi yanaşmıyorsunuz! Bu sadece bir sosyal adaletsizlik değil; bu, düpedüz bir utançtır!

Her yangın sezonunda aynı acılarla yüzleşiyoruz. Aynı ihmaller, aynı ihmalkâr yöneticiler, aynı çaresizlik... Bu kader değil, bu ihmalin, vurdumduymazlığın, beceriksizliğin sonucudur.

Bu noktada, Tarım ve Orman Bakanı'na soruyoruz ve kamuoyu önünde net cevaplar istiyoruz:

1) Türkiye'nin orman yangınlarına karşı hazır kuvvet sayısı nedir? Bu sayı, her yıl yanan hektarlarla kıyaslandığında yeterli midir?

2) 2021'den bu yana kaç yangın söndürme uçağı alınmıştır? Kiralananların maliyeti nedir ve neden satın alınmamıştır?

3) Orman işçilerinin 2024 maaşıyla hâlâ çalıştırılması bir yönetim skandalı değil midir? Zam neden verilmemiştir?

5) Gönüllülük adı altında zorunlu gece mesaisi yaptırmak hukuken ve vicdanen nasıl savunulmaktadır?

6) Bu işçilerin psikolojik ve sosyal sorunlarına dair bir rehabilitasyon veya destek programınız var mı? Yoksa sadece öldüklerinde mi "kahraman" olabiliyorlar?

Bu sorular cevapsız bırakılırsa, sorumluluğunuz da büyür.

Ormanlar sadece ağaç değil, yaşamdır. Ve o yaşamın koruyucularını yok sayan bir yönetim, bu Ülkenin geleceğini de yok eder!